

قصد مسافت شرعی

۲. قصد مسافت شرعی

۱. مسافری که قصد رفتن به سه فرسخی را دارد ولی از ابتدا در نظر دارد که در بین راه از راه فرعی برای انجام کار معینی به یک فرسخی برود و سپس داخل مسیر اصلی شود و به سفر خود ادامه دهد حکم مسافر را دارد، و ضمیمه کردن مقدار راهی که با خروج از مسیر اصلی و بازگشت به آن پیموده برای تکمیل مسافت شرعی کافی است.

۲. کسی که از محل سکونت خود به محل دیگری که کمتر از مسافت شرعی است سفر کند و در خلال ایام هفته چندین بار از آن محل به محل های دیگر برود، به طوری که مجموع مسافت بیش از هشت فرسخ شود، اگر از ابتداء سفر قصد پیمودن مسافت شرعی را نداشته و فاصله ی بین مقصد اول و محل های دیگر هم به مقدار مسافت شرعی نباشد، حکم مسافر را ندارد.